

Zarzut jedenasty. Naruszenie art. 85 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem w zakresie niedopuszczalności nowych dowodów – Oczywisty błąd w ocenie znaczenia dla rozstrzygnięcia wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2018 r. oraz wyroku połączonych izb Corte di cassazione (sąd kasacyjny, Włochy) nr 10355/2021 – Brak zbadania dokumentu rozstrzygającego dla celów dopuszczalności nowych zarzutów – Naruszenie prawa do obrony, a w szczególności art. 47 karty.

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338).
- (²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).
- (³) Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 11 maja 2022 r. w sprawie T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi/Europejski Bank Centralny (EBC), wniesione w dniu 27 lipca 2022 r. przez Silvio Berlusconi

(Sprawa C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Silvio Berlusconi (przedstawiciele: adwokaci A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC), Komisja Europejska, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 11 maja 2022 r.;
- 2) w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 października 2016 r.
- 3) tytułem żądania ewentualnego, w razie gdyby Trybunał uznał, że nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w obecnym stanie, uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 11 maja 2022 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania innej izbie Sądu;
- 4) obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji;
- 5) dla celów dowodowych:
  - a) zarządzenie dołączenia do akt dokumentów uznanych przez Sąd za niedopuszczalne oraz
  - b) zarządzenie, w danym przypadku, odpowiednich środków organizacji postępowania lub środków dowodowych w celu uzyskania protokołu rozprawy z dnia 16 września 2021 r. oraz zapisu dźwiękowego rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy. Naruszenie prawa przy ocenie skutków kontroli sprawowanej przez wnoszących odwołanie nad Banca Mediolanum – Oczywisty błąd w ocenie i przeinaczenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do nabycia znacznego pakietu akcji – Niezgodne z prawem zastąpienie uzasadnienia zaskarżonego aktu – Naruszenie zasady kontradiktoryjności – Naruszenie prawa w zakresie kwalifikacji prawnej „nabycia” znacznego pakietu akcji w świetle prawa Unii i prawa krajowego – Brak zastosowania prawa krajowego – Naruszenie zasady lojalnej współpracy – Sprzeczność uzasadnienia – Nadmierne uprawnienia.

Zarzut ten podzielony jest na sześć części, które dotyczą następujących kwestii:

- A) stwierdzenie wspólnej kontroli nad Banca Mediolanum sprawowanej „przed rozpatrywanym połączeniem” przez Fininvest i Silvio Berlusconi w drodze porozumienia akcjonariuszy z Fin. Prog. Italia: błędna ocena skutków;
- B) status Silvio Berlusconi jako posiadacza znacznego pakietu akcji w Banca Mediolanum: błędne przedstawienie następstw „decyzja banku Włoch z dnia 7 października 2014 r.” – „połączenie” – „wyrok Consiglio di Stato (rady państwa, Włochy) z dnia 3 marca 2016 r.”; przeinaczenie okoliczności faktycznych i oczywiste naruszenie prawa;
- C) zastąpienie przez Sąd uzasadnienia autora zaskarżonego aktu własnym uzasadnieniem: naruszenie art. 263 i 264 TFUE;
- D) nowe europejskie pojęcie nabycia znacznego pakietu akcji: brak zastosowania prawa krajowego;
- E) stworzenie przez Sąd sytuacji nieprzewidzianej w przepisach europejskich;
- F) rozróżnienie pomiędzy pośrednimi i bezpośrednimi znacznymi pakietami akcji: naruszenie art. 22 dyrektywy 2013/36/UE⁽¹⁾ oraz art. 22 TUB (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, [tekst jednolity ustaw o bankowości i kredycie]).

Zarzut drugi. Naruszenie prawa poprzez uznanie przez Sąd, że dyrektywa 2013/36/UE jest zgodna z prawem – Naruszenie ogólnej zasady niedziałania aktów prawnych wstecz oraz ogólnej zasady pewności prawa – Oczywista sprzeczność uzasadnienia.

Zarzut trzeci. Naruszenie prawa – Naruszenie zasady powagi rzeczy osądzonej i ogólnej zasady pewności prawa – Naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej (odniesienie do zarzutu dziewiątego) – Brak uzasadnienia.

Zarzut czwarty. Naruszenie prawa przy stosowaniu przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2013/36/UE – Naruszenie zasady pewności prawa – Nieuwzględnienie decydującej okoliczności faktycznej zaistniałej w toku postępowania (rehabilitacja), która automatycznie powoduje ponowne spełnienie warunków dobrej reputacji na podstawie krajowych przepisów transponujących.

Zarzut ten podzielony jest na cztery części, które dotyczą następujących kwestii:

- A) brak transpozycji art. 23 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, a w każdym razie niezgodność z prawem dekretu ministerialnego nr 144/1998;
- B) nieopublikowanie wykazu (dokumentów, które należy przedłożyć w celu uzyskania zezwolenia) na podstawie art. 23 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE;
- C) bezskuteczność wspólnych wytycznych z 2008 r.;
- D) decyzja o rehabilitacji dotycząca Silvio Berlusconi: nieuwzględnienie decydującej okoliczności powstałej w toku postępowania, która automatycznie prowadzi do ponownego spełnienia przesłanek dobrej reputacji w rozumieniu krajowych przepisów transponujących.

Zarzut piąty. Naruszenie prawa przy wykładni art. 23 dyrektywy 2013/36/UE w zakresie znaczenia warunku dotyczącego ewentualnego wpływu potencjalnego nabywcy w sytuacji, gdy nie są już spełnione wymogi dobrej reputacji określone w prawie krajowym.

Zarzut szósty. Naruszenie prawa dotyczące znaczenia zasady proporcjonalności przy stosowaniu dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do rzekomego automatyzmu wynikającego z krajowych przepisów transponujących – Zakaz automatyzmu – Brak uzasadnienia lub niewystarczające uzasadnienie.

Zarzut siódmy. Naruszenie prawa w zakresie wykładni i stosowania art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 ⁽²⁾ oraz art. 32 ust. 1 i 5 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 ⁽³⁾ – Naruszenie właściwego obowiązującego prawa krajowego – Naruszenie art. 41 i 47 karty – Oczywiście nielogiczny i sprzeczny charakter uzasadnienia.

Zarzut ósmy. Niezgodność z prawem krótkiego terminu na przedstawienie uwag (trzy dni) przewidzianego w art. 31 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 468/2014 – Naruszenie art. 41 karty oraz odpowiednich ogólnych zasad prawa wywodzących się z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich – Sprzeczny i oczywiście nielogiczny charakter uzasadnienia – Niezgodność z kryteriami dotyczącymi rozsądnego charakteru i proporcjonalności terminu oraz brak wykonania przez Sąd jego kompetencji w tym zakresie.

Zarzut dziewiąty. Naruszenie prawa przy stosowaniu art. 84 regulaminu postępowania przed Sądem w odniesieniu do nowych zarzutów przedstawionych w następstwie wyroku Trybunału z dnia 19 grudnia 2018 r. – Oczywiście błąd w ocenie w odniesieniu do istnienia „nowej okoliczności prawnej”, brak uzasadnienia i oczywiście nielogiczny charakter uzasadnienia – Naruszenie zasady skutecznej ochrony sądowej i art. 47 karty – Brak uzasadnienia w odniesieniu do braku rozpatrzenia z urzędu nowych zarzutów.

Zarzut dziesiąty. Oczywiście błąd w ocenie w odniesieniu do dopuszczalności zarzutu dotyczącego decyzji w sprawie pozytywnego wyniku okresu próbnego w ramach usług społecznych – Oczywiście nielogiczny charakter uzasadnienia – Naruszenie prawa krajowego – Naruszenie art. 84 regulaminu postępowania przed Sądem – Naruszenie zasady skutecznej ochrony sądowej i art. 47 karty – Brak uzasadnienia w odniesieniu do braku rozpatrzenia zarzutu z urzędu.

Zarzut jedenasty. Naruszenie art. 85 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem w zakresie niedopuszczalności nowych dowodów – Brak uzasadnienia lub niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do względów uzasadniających opóźnienie – Oczywiście błąd w ocenie znaczenia dla rozstrzygnięcia dokumentów związanych ze skargą wniesioną przed Europejski Trybunał Praw Człowieka, wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2018 r. oraz wyroku połączonych izb Corte di cassazione (sąd kasacyjny, Włochy) nr 10355/2021 – Brak zbadania dokumentu rozstrzygającego dla celów dopuszczalności nowych zarzutów – Naruszenie prawa do obrony, a w szczególności art. 47 karty.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 maja 2022 r. w sprawie T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA/Komisja Europejska, wniesione w dniu 29 lipca 2022 r. przez Tirrenia di navigazione SpA

(Sprawa C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tirrenia di navigazione SpA (przedstawiciele: adwokaci B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska